

- Аз не мисли това!

- Но другите мислят.

- Какво ще правиш сега?

- Заминавам доброволец в Испания.

- Павел!

Лила го гледа вдъхновена известно време, след това се окопитва и лицето ѝ добива решителен израз.

- И аз ще дойда с теб!

Павел усмихнато клати глава.

- Не...казва и тежко той. - Аз съм запасен офицер, разбирам от военно изкуство и хората там ще имат полза от мен. А ти ще бъдеш по-полезна тук.

Някой почуква на прозореца.

Двамата се сепват.

- Виж кой е!

Лила изтичва към прозореца и го отваря.

- Лило!... Блокада!... Блокада на квартала! - тревожно съобщава един съсед.

Лила ватваря прозорчето и бързо се обръща към Павел.

Двамата се гледат тъй един миг.

- Прощавай, Лило!

Очите на Лила се наливат със сълзи.

Павел приближава до нея и я прегръща.

- Обичай ме! Аз ще се върна един ден!

Той я целува горещо, след това се обръща и изтичва към вратата.

- При тополите през брода! - извиква подире му със сетни сили Лила.

- Зная!

Лила гледа като вдървена подире му. От очите ѝ текат сълзи, но тя не издава никакъв звук.